ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ-III

ବନାମ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ଆପେକ୍ସ ବ୍ୟାଙ୍କ

ଅଗଷ୍ଟ 22, 2001

[ଏସ. ପି. ଭରୁଚା, ୱାଇ. କେ. ସଭରୱାଲ ଏବଂ ଅଶୋକ ଭାନ୍, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ]

ଆୟକର ଅଧିନିୟମ 1961: ଧାରା 80-P (2) (a) (i)

କରଦାତା - ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ - ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ କିମ୍ବା ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ପାଣ୍ଠିର କିଛି ଅଂଶ ରଖିବା ପାଇଁ ଜରୁରୀ ଆବଶ୍ୟକତା - ଏହିପରି ରଖାଯାଇଥିବା ପାଣ୍ଠିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆୟ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, ଏପରି ଆୟ ହେଉଛି କରଦାତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆୟ - କରଦାତାଙ୍କୁ ଏହା ଉପରେ କର ଦେବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ - ଧାରା 80P (2) (a) (i) ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହାକୁ କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କିମ୍ବା ପରିଚାଳିତ ପୁଞ୍ଜିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ରାଜସ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ, ତଥ୍ୟ ଏବଂ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ, ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ସଠିକ୍ କହିଥିଲେ ଯେ ସଂରକ୍ଷିତ ପାଣ୍ଠିରୁ କରାଯାଇଥିବା ନିବେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଉତ୍ତରଦାତା-ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କର ସୁଧ ଆୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 80-P (2) (a) (i) ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ଼ କରାଯାଇଛି କି ?

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦିଆଗଲା ଯେ କରଦାତା-ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଏହାର ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ ଏହାର ପାଣ୍ଠିର ଏକ ଅଂଶ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି କାରଣରୁ, ଏପରି ଭାବରେ ରଖାଯାଇଥିବା ପାଣ୍ଠିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଯେକୌଣସି ଆୟ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ବ୍ୟବସାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଏବଂ କରଦାତା, ଧାରା 80-P (2) (a) (i) ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ଉପରେ ଆୟକର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏପରି ପାଣ୍ଠିର ସ୍ଥାପନ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେଥିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆୟ

କରଦାତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରୁ ଆୟ ହେବ I ଧାରା 80-P (2) (a) (i) ର ପଦବିନ୍ୟାସରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ଏହାକୁ କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କିମ୍ବା ପରିଚଳିତ ପୁଞ୍ଜିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କରେ I

ଏମ୍. *ପି. ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ୍, ଜବଲପୁର ବନାମ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଭୋପାଳ, [1996] 2* SCC **541, ରଦ୍ଦ କରିଥିଲେ** I

ଆୟକର କମିଶନର, ବାଙ୍ଗାଲୋର ବନାମ ବାଙ୍ଗାଲୋର ଜିଲ୍ଲା ସମବାୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ୍, [1998] 6 **SCCରେ 541 ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ I**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4646-4648/2000 I

I.T.R.C. ସଂଖ୍ୟା 876-878/1998ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 12.1.2000 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ I

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ହରିଶ ଏନ. ସାଲଭେ, ସଞ୍ଜୀବ ସେନ, ବି. ଭି. ବଳରାମ ଦାସ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ସୁଷମା ସୁରୀ I

ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ ଆଶା ଗୋପାଳନ୍ ନାୟାର I

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଭରୁଚା - ଏମ୍.ପି. ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ୍, ଜବଲପୁର ବନାମ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟକର କମିଶନର, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଭୋପାଳ, [1996] 2 SCC 541 ଏବଂ ଆୟକର କମିଶନର, ବାଙ୍ଗାଲୋର ବନାମ ବାଙ୍ଗାଲୋର ଜିଲ୍ଲା ସମବାୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ୍, [1998] 6 SCC129 ମାମଲାରେ ଦୁଇଟି *ରାୟ (ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇ ଜଣ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର) ମଧ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ତିନି ଜଣ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠକୁ ପଠାଯାଇଛି I*

ଆବେଦନରେ ଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961ର ଧାରା 80 (i) କ'ଣ ଥିଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧାରା 80-P କ'ଣ, ତାହା ସହିତ ଜଡିତ, ଯାହା ଏହିପରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି :

C.I.T. ବନାମ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ଆପେକ୍ସ ବ୍ୟାଙ୍କ [ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଭରୁଚା]

"80- P. (i) ଯେଉଁଠାରେ, ଜଣେ କରଦାତା ଏକ ସମବାୟ ସମିତି ମାମଲାରେ, ମୋଟ ଆୟରେ ଉପ-ଧାରା (2) ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଯେକୌଣସି ଆୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ସେହି ମାମଲାରେ, ଏହି ଧାରାର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ, କରଦାତାଙ୍କ ମୋଟ ଆୟ ଗଣନା କରିବା ସମୟରେ, ଉପ-ଧାରା (2) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣକୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯିବ ।

(2) ଉପ-ଧାରା (1) ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରାଶିଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନଲିଖିତ, ଯଥା :

(କ) ସମ୍ପୃକ୍ତ ଏକ ସମବାୟ ସମିତି ମାମଲାରେ -

(i) ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା କିମ୍ବା ଏହାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଋଣ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବା, କିମ୍ବା

(ii)- (vii) ଏପରି ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ବ୍ୟବସାୟର ଲାଭ ଏବଂ ଲାଭର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣ :

ଆବେଦନରେ ଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ଦର୍ଶାଏ :

"ତଥ୍ୟ ଏବଂ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ସଠିକ୍ ଥିଲେ କି, ଯେ ରିଜର୍ଭ ପାଣ୍ଠିରୁ କରାଯାଇଥିବା ନିବେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ସୁଧ ଆୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 80-P (2) (a) (i) ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ଼ କରାଯାଇଛି ?"

ଏମ୍.ପି. ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ୍ ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯାହା ଶୀର୍ଷ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକର ସଂରକ୍ଷିତ ପାଣ୍ଠିର ବିନିଯୋଗକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିଥିଲା ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛି ଯେ, ଏହି କାରଣରୁ ସଂରକ୍ଷିତ ପାଣ୍ଠିର କୌଣସି ଅଂଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପୁଞ୍ଜି ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସଂରକ୍ଷିତ ପାଣ୍ଠି ଜମାର କୌଣସି ଅଂଶକୁ କ୍ଷତି ପୂରଣ ପାଇଁ କିମ୍ବା ବନ୍ଦ କରିବା ସମୟରେ ନିବନ୍ଧକଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ଉଠାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଥା ନୁହେଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ରାଜସ୍ୱ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସଂରକ୍ଷିତ ପାଣ୍ଠି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତିଭୂତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 81 ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ କେବେବି ବ୍ୟାଙ୍କର ସଞ୍ଚାଳିତ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପୁଞ୍ଜି କିମ୍ବା ଏହାର କାରବାରରେ ବିନିଯୁକ୍ତ ପୁଞ୍ଜିପତ୍ର ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ କିଛି ସରକାରୀ ପ୍ରତିଭୂତିଗୁଡ଼ିକୁ ରଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରତିଭୂତିଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ କେବଳ କିଛି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇପାରିବ, ଯେପରି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ସଂରକ୍ଷିତ ପାଣ୍ଠି ସହିତ ଜଡିତ ଏହିପରି ସରକାରୀ ପ୍ରତିଭୂତିଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାଙ୍କର କାରବାରରେ ବିନିଯୁକ୍ତ ପୁଞ୍ଜିପତ୍ର କିମ୍ବା ସଞ୍ଚାଳିତ ପୁଞ୍ଜି ଭାବରେ କିପରି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ତାହା ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର ଥିଲା । ବ୍ୟାଙ୍କିଂ ଭାଷାରେ ଏହା ବୁଝାଯାଉଥିଲା ଯେ ସଞ୍ଚାଳିତ ପୁଞ୍ଜି ହେଉଛି ଯାହାକୁ ପ୍ରଚଳିତ କରାଯାଏ କିମ୍ବା ଲାଭ ଅର୍ଜନ କରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ସଂରକ୍ଷିତ ପାଣ୍ଠିରୁ ଆସୁଥିବା ସରକାରୀ ପ୍ରତିଭୂତିଗୁଡ଼ିକୁ, ଯାହାକୁ ସହଜରେ ନଗଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହାକୁ କେବଳ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଆକସ୍ମିକ ପରିସ୍ଥିତି ଉପୁଜିଲେ ଉପଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ, ତାହାକୁ ସଞ୍ଚାଳିତ ପୁଞ୍ଜି କିମ୍ବା କାରବାରରେ ବିନିଯୁକ୍ତ ପୁଞ୍ଜିପତ୍ର ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଥମ ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ ରଖାଯାଇଥିବା ସରକାରୀ ପ୍ରତିଭୂତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସୁଧ ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 81 (ବର୍ତ୍ତମାନ, ଧାରା 80-P) ଅନୁଯାୟୀ ଛାଡ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଏପରି ନିବେଶକୁ ବ୍ୟାଙ୍କିଂ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ଅଂଶ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା କାରବାରରେ ବିନିଯୁକ୍ତ ପୁଞ୍ଜିପତ୍ର କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କିମ୍ବା ସଞ୍ଚାଳିତ ପୁଞ୍ଜିର ଅଂଶ ନୁହେଁ ।

ଏହି ରାୟ *ବାଙ୍ଗାଲୋର ଜିଲ୍ଲା ସମବାୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ* ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିବା ଦୁଇଜଣ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁସାରେ ଏହା ନିଜସ୍ୱ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ *ବାଙ୍ଗାଲୋର ଜିଲ୍ଲା ସମବାୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ* ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଆୟ ସେହି କରଦାତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ଦାୟୀ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ ବିନିୟମ ଅଧିନିୟମ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ ସମବାୟ ସମାଜ ଆଇନ ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ସମବାୟ ସମାଜ ନିୟମକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିବେଶଗୁଡ଼ିକ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ ବ୍ୟବସାୟ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଧାରା

80-P (2) (a) (i) ର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା କରଦାତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଅଂଶବିଶେଷ ଥିଲା ।

ବାଙ୍ଗାଲୋର ଜିଲ୍ଲା ସମବାୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ୍ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିବା ଖଣ୍ଡପୀଠର ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହିତ ଆମେ ସହମତ ନୁହେଁ ଯେ ଏମ.ପି. ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ୍ ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଜସ୍ୱ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ।

ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଆମେ ଏମ.ପି. ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡର ଯୁକ୍ତି ସହିତ ସହମତ *କି ?* ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ କରଦାତା-ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଏହାର ବ୍ୟାଙ୍କିଂ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ ଏହାର ପାଣ୍ଠିର ଏକ ଅଂଶ ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି କାରଣରୁ, ଏହିପରି ରଖାଯାଇଥିବା ପାଣ୍ଠିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଯେକୌଣସି ଆୟ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ବ୍ୟବସାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଏବଂ କରଦାତା, ଧାରା 80-P (2) (a) (i) କାରଣରୁ, ଏହା ଉପରେ ଆୟକର ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ବ୍ୟାଙ୍କିଂ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏପରି ପାଣ୍ଠିର ସ୍ଥାପନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେଥିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆୟ କରଦାତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରୁ ଆୟ ହେବ। କେବଳ ସଞ୍ଚାଳିତ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ପୁଞ୍ଜିରୁ ମିଳୁଥିବା ଆୟ ଧାରା 80-P(2) (a) (i) ମଧ୍ୟରେ ଆସିବ ବୋଲି *ଏମ୍. ପି. ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ* ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିବା ବିଚାରପୀଠର ସମର୍ଥନକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ । ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପଦବିନ୍ୟାସରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ଏହାକୁ କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କିମ୍ବା ସଞ୍ଚାଳିତ ପୁଞ୍ଜିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ଏହି ପରିସରରେ, ଆମେ ଏହି ମତ ଗ୍ରହଣ କରୁ ଯେ *ଏମ.ପି. ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ୍* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସଠିକ୍ ଆଇନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଆଇନଟି ଆମେ ଉପରୋକ୍ତ ଯେପରି କହିଛୁ ସେହିପରି । ତେଣୁ, ପ୍ରଶ୍ନଟିର ଉତ୍ତର ଆସ୍ତିବାଚକ ଭାବେ ଏବଂ କରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଗଲା ।

ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

T.N.A. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।